

Tavaszi gyermekdalok, mondókák és versek

Tavaszi gyermekdalok

Jön a tavasz, megy a tél

dó Kodály Z. – Weöres S. – Károlyi A.

1. Jön a ta-vasz, megy a tél, ö-reg mackó ül-dő-gél.

Ki-bú-jás vagy be-bú-jás, ez a gondom, so-se más.

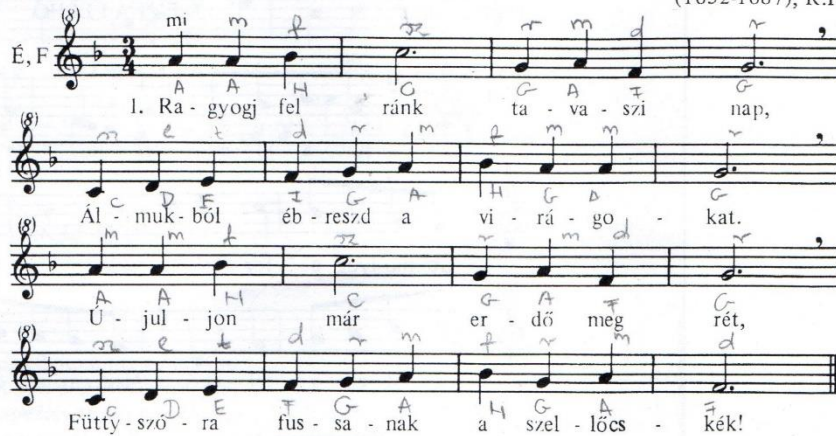
2. *Ha kibújok, vacogok, ha bebújok, hortyogok.
Ha kibújok, jót eszem, ha bebújok, éhezem.*

Tavaszcím

208

TAVASZVÁRÓ

J.B. LULLY
(1632-1687), R.I.

É, F

1. Ra - gyogj fel rá - n - k ta - va - sz - i nap,
Ál - muk - ból éb - reszd a vi - rá - go - kat.
Ú - jul - jon már er - dő meg rét,
Fűt - ty - szó - ra fű - sa - nak a szel - lőcs - kék!

2. Tavasz nap, ragyogj fel rá - n - k,
Már mi is terőléd dalolgtatnánk.
Minket is vár a rét, a hegy,
Fűd csak rá ébresztő lehelleted!

Tavaszköszöntő

Kodály Zoltán - Weöres Sándor

Sán - dor nap - ján meg - sza - kad a tél, Zsák - ban Be - ne - dek
Jó - zsef nap - ján el - tű - nik a szél.

hoz majd me - le - get, nincs több fá - zás bol - dog, a - ki él.

2. Már közhírré szétdoboltatik:
minden kislány férjhez adatik,
szőkék leglébb,
aztán feketék,
végül barnák és a maradék.

Tavaszi szél vizet áraszt

Ta - va - szí szél vi - zet á - raszt, vi - rá - gom, vi - rá - gom.

Min - den ma - dár tár - sat vá - laszt, vi - rá - gom, vi - rá - gom.

2. Hát én immár kit válasszak,
virágom, virágom?
Te engemet s én tégedet,
virágom, virágom.

Orgona ága

Or - go - na á - ga, ba - rack - fa vi - rá - ga, öl - töz - ze - tek
új ru - há - ba, a - nyák - nap - ja haj - na - lá - ra! Il - la - to - san.

2. Zúgja az erdő, susogja a szellő,
üzenik az ágak, lombok:
Légy te mindig nagyon boldog,
Édesanyám!

Hej, tulipán

♩ = 60

Hej, tu - li - pán, tu - li - pán, tel - jes szög - fü, szar - ka - láb,
 5 te - le ker - têm zsá - lyá - val, a sze - re - lém láng - já - val.

2. Nyisd ki rózsám kapudat,
 hadd kerüljem váradat,
 rózsafának illatja
 az én szívem biztatja.

Fehér liliomszál

szó la mi

1. Fe - hér li - li - omszál u - gorja Du - ná - ba!
2. Támaszd meg old - da - lad két arany pál - cá - val!
3. Meg is mo - sa - kod - jál meg is fé - sülköd - jél!

Beszélve: Töröld meg magadat valaki kötényébe!

A gyermek a felnőtt mozdulatait utánozza. Végigjátssza a mozdulatokkal, a beugrást, támaszkodást, fésülködést, mosakodást. A végén odamegy valakihez, és megtörölközik a kötényébe.

Bújj, bújj, zöld ág

szó

Bújj, bújj, zöld ág, zöld le - ve - lecs - ke!
 Nyit - va van az a - rany - ka - pu, csak búj - ja - tok raj - ta.
 Raj - ta, raj - ta, le - sza - kadt a paj - ta,
 le - sza - kadt a paj - ta, benn ma - radt a macs - ka.

Szeplőt hányok

Tavasszal énekeljük. Amikor az első fecskét meglátja a gyermek, akkor kiabálja:

mi

Fecs - két lá - tok, sely - met gom - bo - lyí - tok.
szep - lőt há - nyok,

Simogatjuk a kisgyermek arcát, majd a két kezét fogva, úgy teszünk, mintha gombolyítanánk a fonalat.

Eresz alól

151. Kodály Zoltán – Weöres Sándor

E-resz a-lól fecske fi - a i - de-néz, o-da-néz,
van-e hernyó, hosszú kukac, í-ze-sebb, mint a méz?
Cső - rét nyit-ja ám buz-gón, sza-po-rán.
Kis bendőbe mindenféle be-le-fér i-ga-zán.

Zöld levél, zöld levél

mi [2] (román nd., Kerényi Gy.)

1. Zöld le - vél, zöld le - vél, Il - la - tot hoz már a szél,
Il - la - tot hoz már a szél, Tral-la, lal - la, la - lal - la.

2. Kék virág, kék virág,
Bokrok alján ibolyák,
Bokrok alján ibolyák,
Tralla, lalla, lalalla.

Gryllus Vilmos: Cinkehivogató

Til - li - li - tü - lü - lü, csi - ri - cse - re - re:
Lomb - pa - lo - tá - ba gye - re be!
Til - li - li - tü - lü - lü, cse - re - csi - ri - ri:
Hogy - ha be - jöt - tél, ne menj so - ha kil

Tavaszi mondókák

Jöjj ki napocska, (*hívogató mozdulat ujjal*)
Itt apád, itt anyád, (*ujjal mutató*)
Sót törünk, borsot törünk, (*öklök egymásra
ütögetése*)
Tökkel harangozunk. (*összekulcsolt kezekkel
harangozó mozdulat*)

Süss ki, süss ki, napocska,
Isten tányérkája!
Tejet adok, vaját adok!
Süss ki meleg, bújj el hideg!

Én kis kertem kerteltem, (*a tenyérben a másik kéz ujjával körbesimogatás*)
bazsa rózsát ültettem. (*ültető mozdulat utánzása*)
Szél, szél fújdogálja, (*kezek lengetése*)
eső, eső veregeti, hú! (*finoman a combra csapunk*)

Két kis madár ül a fán. *(Két kezünket magunk elé tartjuk egymással szembe, csak a két mutatóujjunk van nyitva. Ezek fogják jelképezni a 2 madárkát.)*

Egyik, Péter,
madár.)

(Az egyik mutatóujjunkat meghajlítjuk a másik felé, mintha köszönne a

Másik, Pál.

(Most a másik mutatóujjunkat is meghajlítjuk.)

Szállj el Péter!

(eldugjuk az egyik kezünket a hátunk mögé.)

Szállj el Pál!

(Ugyanígy tesszük a másik kezünkkel is.)

Gyere vissza Péter!

(egyik kezünket előre tesszük a kiinduló helyzetbe)

Gyere vissza Pál!

(Végül a másik kezünket is kiinduló helyzetbe hozzuk a test elé)

Gólya viszi a fiát,

Hol felveszi,

Hol leteszi,

Viszi,viszi,

Itt leteszi, hopp!

(A két felnőtt összefogott kezére ül a gyermek, azok zötyögve sétálnak vele. A „hopp”-ra leteszik a földre.)

Lepke, lepke, szállj a tenyerembe!
Nem szállok, mert félek! Örülök, hogy
élek!

(Bármilyen egyenletes lüktető mozdulatot kapcsolhatunk: taps, döcögtetés, ökölütögetés)

Süt a fényes napsugár, esik az eső,
itt van már a szivárvány, jó magasra nő!

Méhes odu, lik-luk-lak
Rajta van egy csip-csup-csap
Ha megnyitod azt a csapot,
Csodafinom méz csöppen!
Hét bögrével idehozok,
Aludjatok kicsi bocsok

Dundi dongó lépeget, *(sétálás)*
ide-oda nézeget, *(sétálás közben)*
jobbra-balra nézegetni)
ide lép, oda lép, virágporon, mézen él.

Fűszál derekán, *(két ujjal lépegetés előre az asztal lapján).*
félve mászik a bogár

Fű, fű szép zöld fű

Földre pottyán, ott marad, *(tenyerek az asztalra)*
észrevétlen, mint a mag *(ökölbe szorítjuk a kezét)*.

eredj ki, te zöldfülű
(kiolvasó)

Ess eső, ess,
holnap délig ess,
Búza bokrosodjon,
Zab szaporodjon!
Az én hajam olyan legyen,
Mint a csikó farka,
Még annál is hosszabb,
Mint a Tisza hossza!
Még annál is hosszabb,
Mint a Duna hossza!
Még annál is hosszabb,
Mint a tenger hossza!

Tavaszi versek

Csoóri Sándor: Tavaszi bodza- vers

Szoknyát varrat a bodza,
így készült a tavaszra,
csipkés szélút
és puhát,
éppolyat, mint nagyanyja-
mert ha nem varratna, hát csupasz maradna.

Gryllus Vilmos: Katicabogár (örökvers)

Pettyes hátú
katicabogár
mutatóujjam
hegyére mászik
szárnyát bontva
ide- oda száll
de talán jön majd
helyére másik
pettyes hátú
katicabogár...

Gazdag Erzsébet : Itt a tavasz

Itt a tavasz, tudod-e?
Leheletét érzed-e?
Virágszájjal rád nevet
virágszagú kikelet.
Rádfüttyent egy bokorból,
füttyös madár torokból.
Rügyes ággal meglegyint
S érzed, tavasz van megint.

Nemes Nagy Ágnes: Tavaszi
felhők

Bodzavirágból, bodzavirágból
hullik a, hullik a sárga
virágpör.

Fönt meg a felhők szállnak az
égen,
bodzafehéren, bodzafehéren.

Szállj, szállj felhő,
pamacsos,
hullj le, te zápor
aranyos,
hullj le, te zápor,
égi virágpör,
égen nyíló bodzavirágból.

Varró Dániel: Nyúl tavaszi
éneke

Mert, jaj, a nyár, mint lepke
röppen
és ősszel minden oly riadt,
és télen sűrű, lassú ködben
dideregnek a nyúlfiak.

Tavasz, te cuppanásnyi szikra,
ha tappancsod a sárba lép,
vidorság száll a kis nyuszikra,
s megédesül a sárgarépa'.

Bajuszt pödörsz a
napsugárból,
s ugrálsz, mint gyöngye, lenge
nyúl.

Ó, jaj, tavasszal szép a zápor
és sokkal később alkonyul.

Kulcsár Ferenc: Mondóka

Sándor, József, Benedek
hoz majd meleget, eleget.
Sándor, a vándor,
télből lépked,
lába nyomán a fű megéled.
József, a jámbor,
szellőn nyargal,
erdőn-mezőn át tavaszi dallal.
S mit tesz a bajuszos Benedek?
Zsákból meleget ereget.